

STILIG SEXMETERSHISTORIK

"The Six-metre – 100 years of racing". Så heter Pekka Barcks och Tim Streets nyutkomna praktverk om sexmetersklassens öden och äventyr. Det är frågan om en imponerande volym, formatet är häftiga 24 cm x 34 cm, med anspråk på största facket i bokhyllan. Sidantalet är också imponerande ... ett ögonblick, det finns inga sidnummer. Men om vi räknar ihop kapitlen Introduction (6), Rules (42), Racing (84), Designers (28), Yachts (28), Countries (94) och Appendices (18), landar vi på 300 sidor späckade av fakta och bilder.

Boken är väl strukturerad och inbjuder till spontana nedslag i sexornas sekelgamla historia. En del inslag är bekanta från "Sexornas jakt", som hade fokus på klassiska nordiska sexor. I den nya boken har perspektivet vidgats, geografiskt att omfatta hela världen, och tidsmässigt att omfatta även moderna sexor.

Ett lyckat drag är att ta in helt nya, icke tidigare sedda inslag. Pekka Barcks intervju med Karl Robert Ameln, Lennart Ekdahl och Pelle Gedda är både rolig och upplysande. Att Tore Holm var precis med millimetrarna när han seglade sina kunders båtar, men slarvig med kronorna på sitt eget varv, var en nyhet för recensenten. Bidragen om renoveringen av klassikern Djinn och skapandet av den moderna sexan Kontrapunkt har även nyhetens behag. Publiceringen av Torsten Hedengrens amerikanska Guldpokalbreve in extenso, översatta till engelska, är en kulturgärning. Detta gäller även användandet av för oss finländare redan klassiska citat av Gustaf Estlander, Henrik Ramsay med flera, som på detta sätt förankras i den anglosaxiska kulturfären.

Språket i boken är 100 % engelska, på en glädjande hög nivå. All terminologi är fullständigt korrekt och artiklarna löper smidigt på en ledig men ändå kultiverad språklig nivå. Detta gäller även bidragen med flera upphovsmän, både finländska, engelska och franska. Att väva ihop sådana multikulturella epos och städa upp re-

sultatet kan inte ha varit någon lätt uppgift.

Bildmaterialet är rikligt, som det brukar vara i Pekkas böcker, med svartvitt i början och slutet, stora färgbilder kring mittuppslaget. Skannandet av gamla tidningsbilder har för det mesta lyckats väl, men att blåsa upp små personbilder till helsidor har inte alltid slagit väl ut. Skrov- och riggritningar av relativt okända båtar finns det hyfsat av, men den som väntat sig att äntligen få Merenneitos vattenlinjer eller Gooses spantruta får vänta litet till.

Typografiskt är boken glädjande kon-

sekvent, med kursiv för båtnamn som Toogoowooloo och versaler för personnamn som SVEN SALÉN. Ombrytningen av Andreas Johanson är klatschigt modern, med fräscht bruk av hela uppslag när bildmaterialet det medger. Grep-pet att lyfta ut citat ur texten till blickfång på sidorna fungerar oftast bra, men att ta fram samma citat två gånger känns onödigt.

De ljusgråa klena bildtexterna är kanske eleganta, men i många fall svårslästa, med tanke på bokens kanske inte helt blodunga läsekrets. Snärjiga att dechiff-rera är de rikhaltiga tabellerna över po-